

ŘITKA

OBECNÍ ZPRAVODAJ

LISTOPAD 2026

SLOUP LEŠENÍ

Opora pro vaši stavbu!

pronájem | montáž | demontáž | doprava



736 118 545

K Ladům 417, 252 03 Řitka
info@sloupleseni.cz

www.sloupleseni.cz

RE/MAX prodává nejvíce realit na světě.

RE/MAX
Horizont



Realitní služby, jaké si přejete.

Jaroslav Pýcha
Váš certifikovaný realitní makléř
jaroslav.pycha@re-max.cz
722 490 490

Více o mně na www.jaroslavpycha.cz

TĚŠÍM SE NA SPOLUPRÁCI

ŘITECKÝ ZPRAVODAJ - LISTOPAD 2026
Vychází dne: 6. 11. 2026
Čtvrtletník vydává Obecní úřad Řitka (www.ritka.cz)
Povolilo MK ČR E 12545, reg. zn. RK 1/95.
Pro informace občanům rozšiřuje obecní úřad.
Redakční rada:
M. Léblová, V. Rožníčková, M. Matoušek, M. Humhal
Za obsah a věcnou správnost článků odpovídají autoři.
Přijímají se příspěvky o rozsahu 2 200 znaků včetně mezer, fotografie v rozlišení minimálně 300 dpi.
Příspěvky nejsou honorovány. Nevyžádané texty se nevracejí.
Kopírování a šíření publikované části nebo celku je bez písemného souhlasu vydavatele zakázáno.
Příspěvky přijímáme na adrese:
obec@ritka.cz nebo osobně na obecním úřadě.
Grafické zpracování a tisk:
MIRSA Bohemia, s. r. o. (www.mirsa.cz).
Příjem inzerce: www.obecnizpravodaje.cz
Příští číslo vyjde v lednu 2027.

Tajemka křížovky:
Minulý tádeň mi Jeníček s Mařenkou sežrali půl střechy.

Pozvánka



Inzerce

PROVÁDÍM VEŠKERÉ **ZEDNICKÉ PRÁCE, MALÍŘSKÉ PRÁCE, BOURACÍ PRÁCE, OBKLADY, DLAŽBY**
A DALŠÍ PRÁCE DLE DOMLUVY.

TEL: 721757399



Vážení obyvatelé Řitky, milí sousedé,

přinášíme vám čtvrté a zároveň poslední letošní číslo obecního Zpravodaje. Přestože je v době jeho přípravy teprve říjen, najdete v něm již také vánoční témata. Další vydání se k vám totiž dostane až v novém roce. Závěr roku je příležitostí nejen k ohlédnutí za společnými zážitky a vykonanou prací, ale také k zamyšlení nad tím, co nás čeká a co můžeme společnými silami zlepšit.

V tomto čísle najdete podrobné výsledky komunálních voleb v naší obci i voleb do Senátu ve volebním obvodu č. 18 – Příbram, do něhož Řitka patří. Nechybí ani pestré ohlédnutí za děním v obci. Články doplněné fotografiemi přibližují postupné proměny parku u vodojemu, Večer sokolských světel či vítání nových občánků. Připomeneme si také čtvrtý ročník ŘitkaFestu a představíme kapelu Orient, která na něm vystoupila. Dočtete se rovněž o dětských rybářských závodech.

Přinášíme také aktuální informace o přípravě svazkové školy v Mníšku pod Brdy a o výsledku opravy ulice Višňovka, jejíž stav si již obnovu vyžadoval. Méně radostnou zprávou je chystané pokácení naší vánoční jedle na návsi. Vzhledem k jejímu stavu a nebezpečí zlomení je bohužel nutné dát přednost bezpečnosti. A stejně jako v předchozích vydáních nechybí ani pohled do historie naší obce.

Na tomto místě bych ráda poděkovala také dosavadním zastupitelkám a zastupitelům, kteří v uplynulém volebním období pracovali pro naši obec, ale tentokrát již nebyli zvoleni. Děkuji jim za čas, úsilí a energii, které věnovali Řitce a jejím obyvatelům. Vážím si jejich zkušeností i ochoty podílet se na správě obce a budu ráda, pokud s námi zůstanou v kontaktu a budou se do obecního dění zapojovat i nadále. Pro dobré nápady a vzájemnou spolupráci je místo i mimo zastupitelstvo.

V době, kdy píšu tyto řádky, ještě není definitivně známa podoba nového vedení obce. Bez ohledu na jeho konečné složení bych si přála, aby nadcházející volební období bylo především obdobím spolupráce, věcné diskuse a vzájemného respektu. Volební soutěž má své místo, po volbách by nás však měl spojovat společný zájem: aby Řitka byla příjemným místem pro život všech generací.

V programech kandidujících uskupení se objevila řada podobných záměrů. Věřím proto, že právě na těchto společných prioritách můžeme stavět. Rozdílné názory přitom nemusí být překážkou – pokud si dokážeme naslouchat a hledat řešení, mohou být naopak přínosem. Důležité bude proměnit předvolební sliby v realistické kroky, určit jejich pořadí a odpovědně zvažovat možnosti obce. Přála bych si, aby nové zastupitelstvo dokázalo táhnout za jeden provaz, aniž by se vytratil prostor pro otevřenou diskusi a slušně vyjádřený nesouhlas.

Ráda bych, abychom společně připravili srozumitelný program rozvoje obce, který bude mít podporu nového zastupitelstva a který bychom vám mohli představit v lednovém čísle Zpravodaje. Za stejně důležité považuji průběžně vysvětlovat jednotlivé kroky a naslouchat vašim podnětům. Budoucnost Řitky totiž není jen věcí zastupitelstva. Utvářejí ji také místní spolky, dobrovolníci a všichni, kdo se zajímají o své okolí a jsou ochotni přispět k dobrému sousedskému soužití.

Děkuji všem, kteří se do života obce zapojují, věnují jí svůj čas a pomáhají vytvářet příležitosti k setkávání. Právě ochota spolupracovat a vzájemně si pomáhat je základem, na kterém můžeme stavět i v příštích letech.

Přeji vám příjemné čtení, klidný zbytek letošního roku a krásné Vánoce prožité ve zdraví a v blízkosti vašich nejbližších. Do nového roku vám přeji hodně zdraví, spokojenosti a radosti ze života v naší obci. Těším se na další setkávání i na naši společnou práci pro Řitku.

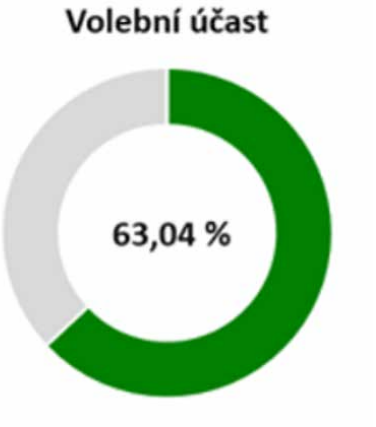
Lenka Slováčková, starostka

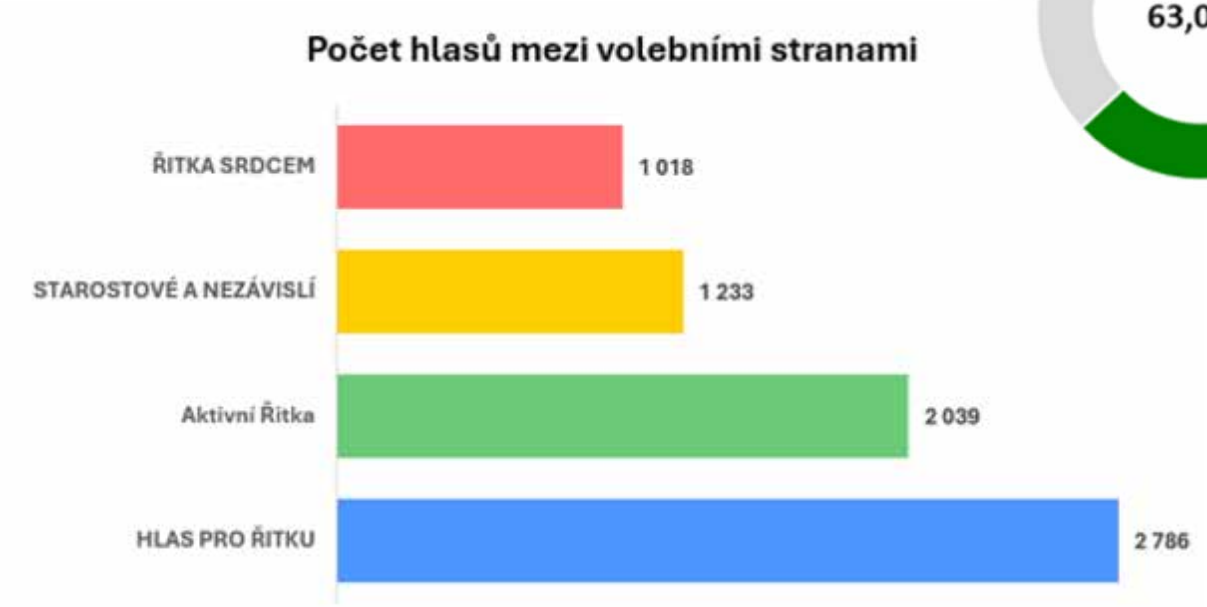
VÝSLEDKY KOMUNÁLNÍCH A SENÁTNÍCH VOLEB V ŘITCE

Komunální a senátní volby se konaly 9.a10. října 2026, druhé kolo senátních voleb pak o týden později, 16. a 17. 10. 2026

Volby do zastupitelstva obce

K volbám do zastupitelstva obce Řitka přišlo z **1066** oprávněných voličů 672 (volební účast **63,04%**), kteří odevzdali 667 lístků s platnými hlasy a celkem bylo **7076** platných hlasů. Volební účast dosáhla 63,04% a byla téměř o 7% vyšší než průměr v okrese Praha-západ o 13% vyšší než celorepublikový průměr.





Ve volbách do zastupitelstva obce letos kandidovaly 4 strany / hnutí. Nejvíce hlasů získalo hnutí **HLAS PRO ŘITKU**, následované hnutím **AKTIVNÍ ŘITKA**, dále strana **STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ** a nakonec hnutí **ŘITKA SRDCEM**.

Mezi strany bylo po dokončení sčítání volebních výsledků rozděleno celkem 11 mandátů podle získaných hlasů. Všechny strany splnily podmínku získání minimálního počtu 5% hlasů a mandáty pak byly rozděleny podle relativně složité d'Hondtovy metody, kdy se počet získaných hlasů dělí čísly 1–11 (to je počet volených zastupitelů) a mandáty pak získají strany podle nejvyšších výsledků po dělení všemi čísly.



Zvolenými zástupci jsou:

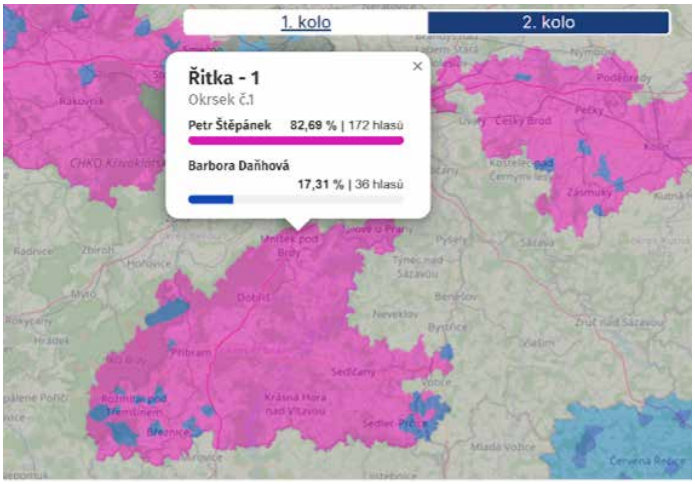
Jméno	Volební strana	Počet hlasů
Slováčková Lenka JUDr.	HLAS PRO ŘITKU	296
Mašek Jiří Ing.	HLAS PRO ŘITKU	281
Slováček Lukáš Mgr.	HLAS PRO ŘITKU	271
Rumlová Renata Ing.	HLAS PRO ŘITKU	255
Suchomelová Eva Mgr.	HLAS PRO ŘITKU	252
Urbánek Martin	Aktivní Řitka	196
Bartůňková Petra	ŘITKA SRDCEM	185
Hrdlička Jiří	Aktivní Řitka	179
Frank Jan Mgr.	Aktivní Řitka	178
Abbid Kamil Mgr.	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	127
Smejkal Zdeněk	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	126

Všem zvoleným zastupitelům gratulujeme a přejeme hodně dobrých myšlenek, slov i činů pro naší obec.

Další postup: současná starostka svolá ustavující schůzi nově zvoleného zastupitelstva, na které nově zvolení zastupitelé složí slib. Na programu bude zvolení vedení obce na nadcházející volební období.

VOLBY DO SENÁTU ČESKÉ REPUBLIKY

Řitka patří do volebního obvodu č. 18 – Příbram společně s dalšími 147 obcemi z celého okresu **Příbram**, jihozápadní a jižní části okresu **Praha-západ**.



Z prvního kola postoupili do druhého **Petr Štěpánek** (STAN) a **MUDr. Barbora Daňhová** (ANO). Vítězem v celém volebním obvodu č. 18 se stal **Petr Štěpánek**, ve 2. kole senátních voleb získal celkem **19 020** hlasů (**74,25%**). MUDr. Barbora Daňhovou ve druhém kole senátních voleb volilo **6 593** voličů (**25,74%**)



https://petr-stepanek.cz/

Výsledky 1. i 2. kola v celém volebním obvodu 18. jsou v následující tabulce

Volební obvod: 18 – Příbram ×

Kandidát		Volební strana	Navrhující strana	Politická příslušnost	Počet hlasů		% hlasů	
číslo	příjmení, jméno, tituly				1. kolo	2. kolo	1. kolo	2. kolo
*1	Štěpánek Petr	STAN	STAN	STAN	23 305	19 020	43,70	74,25
+2	Daňhová Barbora MUDr. MHA	ANO	ANO	ANO	13 446	6 593	25,21	25,74
3	Vermach Pavel Ing. Ph.D.	SMS	SMS	SMS	2 014	0	3,77	0,00
4	Šorna Josef MUDr.	SPD+PRO	PRO	PRO	5 013	0	9,40	0,00
5	Luftová Simona Mgr.	Zelení+Piráti	Piráti	Piráti	6 436	0	12,07	0,00
6	Podstatzky-Lichtenstein Frank Thomas	ČZS	ČZS	BEZPP	3 106	0	5,82	0,00

Volební obvod: 18 – Příbram × Obec: Řitka (539651) ×

Kandidát		Volební strana	Navrhující strana	Politická příslušnost	Počet hlasů		% hlasů	
číslo	příjmení, jméno, tituly				1. kolo	2. kolo	1. kolo	2. kolo
*1	Štěpánek Petr	STAN	STAN	STAN	224	172	42,02	82,69
+2	Daňhová Barbora MUDr. MHA	ANO	ANO	ANO	122	36	22,88	17,30
3	Vermach Pavel Ing. Ph.D.	SMS	SMS	SMS	34	0	6,37	0,00
4	Šorna Josef MUDr.	SPD+PRO	PRO	PRO	23	0	4,31	0,00
5	Luftová Simona Mgr.	Zelení+Piráti	Piráti	Piráti	74	0	13,88	0,00
6	Podstatzky-Lichtenstein Frank Thomas	ČZS	ČZS	BEZPP	56	0	10,50	0,00

Zdroj: Zdroj: https://volby.gov.cz/

V naší obci hlasovalo v 1. kole 553 (52,27%) oprávněných voličů a ve 2. kole 208 (19,66%) oprávněných voličů.

Výsledky 2. kola senátních voleb v Řitce jsou ještě výraznější ve prospěch Petra Štěpánka v porovnání s celým volebním okrskem (obdržel 172 hlasů (82,69%) zatímco MUDr. Barbora Daňhová skončila 36 hlasy (17,31%).

Děkujeme všem, kteří přišli volit a poděkování patří i všem členům volební komise.

DĚKUJEME ZAMĚSTNANCŮM OBCE ZA ORGANIZACI SVOZU ODPADU

Lenka Slováčková, starostka



V sobotu 24. října 2026 se před obecním úřadem uskutečnil svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu. Pro tuto akci bylo jako vhodnější alternativa k ulici Pražská zvoleno prostranství před obecním úřadem.

Děkujeme všem zaměstnancům obce, kteří se na přípravě a zajištění svozu podíleli, za dobrou organizaci práce, ochotu a nasazení. Jejich práce je důležitou součástí péče o naši obec a služeb pro její obyvatele.

OPRAVA KOMUNIKACÍ VIŠŇOVKA A VIŠŇOVKA I DOKONČENA

Lenka Slováčková, starostka

Na komunikacích Višňovka a Višňovka I byly dokončeny opravné práce. Oprava zahrnovala plochu o celkové rozloze 400 m² a byla provedena metodou TURBO 5000 s válcováním.

Metoda spočívá ve vyčištění poškozených míst proudem vzduchu a jejich následném vyplnění kamenivem s asfaltovou emulzí. Opravená místa byla poté zhutněna válcováním. Jde o cílené vyspravení poruch vozovky, nikoli o pokládku nového souvislého asfaltového povrchu.

Opravené úseky přispějí ke komfortnějšímu užívání obou komunikací. Údržba a opravy vozovek jsou důležité pro zachování jejich dobrého stavu a pro každodenní pohyb obyvatel i návštěvníků obce.






S VÁNOČNÍ JEDLÍ NA NÁVSI SE V LISTOPADU ROZLOUČÍME

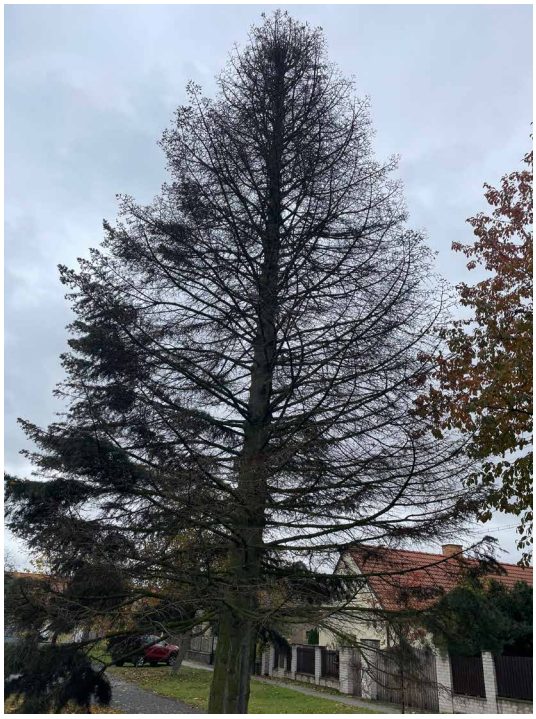
Lenka Slováčková, starostka

V průběhu listopadu bude pokácena jedle ojíněná na návsi v Řitce, kterou všichni dobře známe jako náš vánoční strom. Důvodem tohoto kroku je její neuspokojivý zdravotní stav. Víme, že pro řadu z vás je strom spojený s adventní atmosférou a milými vzpomínkami, a proto chceme důvody jeho odstranění přiblížit.

Na potíže upozornilo již odborné posouzení z počátku března tohoto roku. Přibližně patnáctimetrová jedle vykazovala sníženou vitalitu, prosychání větví zejména ve střední části koruny a jejich postupné opadávání. Na suchých větvích byly zaznamenány stopy po dřevokazném hmyzu, strom také tvořil zvýšené množství pryskyřice.

Doporučení arboristy počítalo s dočasným ponecháním stromu a sledováním dalšího vývoje v průběhu léta. Bohužel se ukázalo, že strom z 95% ztratil jehličí, zbývá pouze několik živých větví ve spodní části a z důvodu prosychání se stává nestabilním.

Loučení se stromem, který k návsi a obecním Vánocům neodmyslitelně patřil, není příjemné. Děkujeme občanům za pochopení tohoto kroku.



SVAZKOVÁ ŠKOLA POD SKALKOU: ROKY PRÁCE MAJÍ KONKRÉTNÍ VÝSLEDKY

Dobrovolný svazek obcí Svazková škola pod Skalkou



Svazková škola pod Skalkou není projektem jedné obce. Je výsledkem několikaleté spolupráce 14 obcí mníšeckého regionu, které se společně rozhodly řešit jeden z největších problémů svého území – nedostatek míst v základních školách.

Dobrovolný svazek obcí Svazková škola pod Skalkou byl založen v roce 2022 a dnes sdružuje obce Bojanovice, Bratřínov, Černolice, Čisovice, Hvozdnice, Jíloviště, Klínec, Kytín, Líšnice, Mníšek pod Brdy, Nová Ves pod Pleší, Řitka, Trnová a Zahořany. Jeho hlavním cílem je příprava, výstavba a následný provoz nové základní školy pro děti z celého regionu.

Potřebu školy potvrzují demografická data

Rozhodnutí stavět novou školu není založeno na dojmech, ale na opakovaných demografických studiích. **Studie z let 2020, 2024 a nově také 2026** potvrzují, že kapacity stávajících škol nebudou dlouhodobě stačit. Přestože je v současnosti porodnost v celé republice výrazně nižší, náš region má specifickou věkovou strukturu a stále přitahuje mladé rodiny. Podle poslední studie může v letech 2027–2032 počet žáků v regionu převyšovat současnou kapacitu škol až o **700 dětí**. Novou školu tedy nestavíme jen kvůli dnešní situaci. **Stavíme ji s výhledem na další desítky let.**

Od studie k pravomocnému stavebnímu povolení

Za poslední roky se podařilo udělat obrovský kus práce. Vznikla **architektonická studie**, na kterou navázala kompletní **projektová dokumentace**. Původně plánovaná kapacita byla navýšena na **630 žáků**. V roce 2025 získal svazek **pravomocné územní rozhodnutí a následně pravomocné stavební povolení**. Projekt tak přešel z fáze plánování do skutečné přípravy výstavby. Současně se řeší technická infrastruktura. Připravena je **vodovodní přípojka**, v letošním roce byly provedeny **průzkumné vrty** pro ověření možnosti využití tepelných čerpadel a na místě byla vybudována také **nová trafostanice**. Ta zajistí potřebnou elektrickou energii nejen pro budoucí školu, ale už nyní pro samotnou výstavbu. Tyto kroky možná nejsou na první pohled vidět, ale právě ony rozhodují o tom, zda se z projektu může stát skutečná škola.

Financování: společná práce všech obcí

Přípravu školy financují členské obce prostřednictvím příspěvků do svazku. Výše podílů vychází



z počtu míst, která mají jednotlivé obce ve škole využívat. Takto rozsáhlou stavbu však obce samy financovat nemohou. Proto je zásadní získání **dotace z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy**. Současně bude nutné využít také **úvěrové financování a vlastní prostředky členských obcí**.

Právě o státní podporu nyní svazek intenzivně usiluje. Projekt byl opakovaně představován představitelům státu a **22. července 2026 se zástupci regionu setkali také s premiérem Andrejem Babišem**, kterému představili aktuální stav projektu, demografická data i nutnost jeho finanční podpory. Premiér přislíbil vyčlenění finančních prostředků ze státního rozpočtu na příští rok i následující období tak, aby bylo možné zahájit výstavbu školy v roce 2027.



Dnes už nejde o vizi na papíře

Svazková škola pod Skalkou má pozemek, architektonickou studii, projektovou dokumentaci, pravomocné stavební povolení a připravenou řadu technických a majetkových kroků. Za projektem stojí roky práce starostů, místostarostů a zastupitelů všech členských obcí.

Nyní zbývá zvládnout nejtěžší část – zajistit financování samotné výstavby.

Pokud se podaří propojit státní dotaci, úvěrové financování a spoluúčast obcí, může se dlouho připravovaný projekt proměnit ve školu pro stovky dětí z celého regionu.

Místostarostka Mníšku pod Brdy a předsedkyně Dobrovolného svazku obcí Svazková škola pod Skalkou uvádí: „Děkuji z celého srdce za spolupráci všem starostům členských obcí DSO Svazková škola. To, kam se projekt dostal je naše společná práce a každý jeden starosta na tom má svůj podíl. Velký dík pak patří zejména panu starostovi z Kytína, Mílovi Holému, za pomoc a podporu týkající se především technických záležitostí a sdílení zkušeností ze stavebnictví. Děkuji také paní starostce z Nové Vsi pod Pleší, Veronice Kupčíkové, za pomoc a podporu při vedení svazku a ve věcech právních. V neposlední řadě děkuji paní starostce Čisovic, Zuzaně Kuthanové a paní starostce Klínce Markétě Morávkové za sdílení zkušeností s vedením svazku a také panu starostovi Trnové, Zdeňku Pekárkovi. Věřím, že jsme na nejlepší cestě ke svazkové škole a již brzy se dočkáme zahájení výstavby. Naše děti totiž novou školu skutečně potřebují.“

Svazková škola pod Skalkou je konkrétním výsledkem spolupráce 14 obcí. A také důkazem, že když obce táhnou za jeden provaz, dokážou připravit projekt, na který by žádná z nich sama nestačila.

skolapodskalkou.cz



NOVÉ WORKOUTOVÉ HŘIŠTĚ S VENKOVNÍ POSILOVNOU V PARKU U VODOJEMU

Lenka Slováčková, starostka

Projekt „Workoutová sestava“ s registračním číslem 25/002/52775/112/005711 byl realizován za finanční podpory Evropské unie prostřednictvím Státního zemědělského intervenčního fondu v rámci programu Společná zemědělská politika. Obec Řitka na tento projekt získala dotaci ve výši 359 370 Kč. Významnou roli v přípravě a administraci projektu sehrála MAS Hřebeny, z. s., které děkujeme za cenné rady, konzultace a celkovou spolupráci. Důležitou roli při realizaci měl Ing. Jiří Mašek jako projektant, kterému patří velké poděkování.

Nová workoutová sestava rozšiřuje nabídku volnočasových aktivit v parku u vodojemu, kde se již nachází dětské hřiště a sportovní plocha. Cílem projektu bylo doplnit tento prostor o moderní cvičební prvek určený starším dětem, mládeži i dospělým. Vzniká tak místo, které podporuje zdravý životní styl, pravidelný pohyb a zároveň přirozeně posiluje komunitní život v obci.

Workoutová sestava nabízí možnost aktivního trávení volného času přímo v místě bydliště, bez nutnosti dojíždění do komerčních sportovišť. Přispívá ke zlepšení fyzické kondice obyvatel, prevenci civilizačních onemocnění a podporuje mezigenerační setkávání. Park se díky ní stává ještě atraktivnějším a vícefunkčním pro všechny věkové skupiny.

Projekt je součástí dlouhodobé snahy obce Řitka rozvíjet kvalitní veřejnou infrastrukturu a vytvářet příjemné prostředí pro život. Do budoucna obec plánuje park dále rozšiřovat například o pumptrack, stolní tenis, petanque, další prvky venkovní tělocvičny či nové mobiliáře a zeleň.

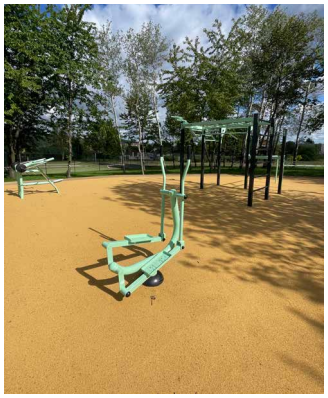
Součástí je i grilovitě s posezením.

Všem návštěvníkům přejeme příjemně strávený aktivní nebo odpočinkový čas v novém prostoru.















VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Jitka Kimlová, kronikářka

Jako každoročně i letos proběhlo koncem září na statku u Filípků tradiční vítání občánků.

Letošní slavnostní chvíle byly v porovnání s předchozími lety mnohem komornější – z osmi pozvaných rodin totiž přišly k uvítání jen dvě rodiny, jedna s kluky dvojčátky a druhá s holčičkou. Paní starostka pozdravila nové občánky a jejich rodiny krátkým proslovem, od obecního úřadu dostaly maminky květinu, děti řetízek s přívěskem svého znamení a poukázku na plavání do Dobřichovic.

Občerstvení na akci dodala cateringová firma Mummies and Daddies z Řitky.

Přejeme všem nově narozeným řiteckým dětem, aby vyrůstaly ve zdraví a lásce, aby se jim u nás na Řitce krásně žilo a pokud je v budoucnu život zanese jinam, aby se na Řitku vždy rády vracely!



















OHLÉDNUTÍ ZA SOUSEDSKÝM SETKÁNÍM: SLUNEČNÁ SOBOTA PLNÁ RADOSTI A SOUSEDSKÉ POHODY

Lenka Slováčková, starostka



Mám velkou radost, že ŘitkaFest se stává již tradiční akci na konci léta a že se na ní schází stále více lidí z naší obce i z okolí. V sobotu posledního srpnového víkendu se naše obec opět proměnila v centrum se spoustou zábavy, jídla i pití, s dobrou muzikou a atrakcemi pro děti. Slunné počasí přilákalo mnoho obyvatel všech věkových kategorií, kteří si společně užili krásný den plný hudby, tance, her a skvělé nálady. Obstarali jsme pro letošek další stoly a lavice a bylo to dobře, žádné prázdné místo nezbylo.

Oblíbená sousedská tabule, kde se všichni mohli podělit o své domácí výtvory a ochutnat pokrmy přinesené sousedy, měla dva plné stoly skutečných domácích lahůdek. Nadšené hovory, smích a nové přátelské kontakty vytvořily přátelskou atmosféru, která dělá z naší obce opravdový domov. Na rozdíl od předešlého ŘitkaFest, který měl „zavíračku" v 23:00, jsme letos posunuli konec na půlnoc a i to bylo málo.

Hudební scéna patřila místním kapelám, které zahrály skladby k poslechu i k tanci. Hudba přinesla radost všem generacím a spojila účastníky v jedno společné posluchačské i taneční společenství.

Nezapomnělo se ani na děti – skákací hrady byly k prasknutí naplněny jejich energií a všechny skákaly a užívaly si bezpečný prostor plný zábavy. Rodiny a přátelé měli čas na odpočinek a přátelské povídání, zatímco děti si užívaly svůj vlastní malý festival.

Celá akce opět potvrdila, jak cenné je naše sousedské společenství a jak je důležité vytvářet příležitosti k setkávání. Máme co vymýšlet, aby příští ŘitkaFest byl ještě lepší, bohatší a zábavnější.

Děkujeme všem, kdo přispěli k organizaci, sponzorům, hudebníkům, dobrovolníkům i všem návštěvníkům, kteří svou přítomností udělali tento den nezapomenutelným.

Těšíme se na další společná setkání!

ŘITKA FEST



Poděkování všem kapelám: BANDAREND, ORIENT, SAŠAFAMILY, RUDOLF ŘITECKÝ III.

Poděkování restauraci PANSKÝ DVŮR.

Poděkování všem, kteří přinesli pohoštění.

Poděkování všem, kteří přišli.

Poděkování všem sponzorům:

Středočeský kraj
ECLISSE VIDÍME DÁLE
GASTRO
MACHO REALITY
Tento projekt byl realizován s finančním přispěním Středočeského kraje
























KNUCKLES
GREEN HILL LEAGUE












BOOM!
OOPS!
OK!
AARGH!
WROOOM!
KABOOM!
WROOOM!
BOO!
HUH?!
POW!
DING!




















MACHO
PROFESIONÁLNÍ
REALITNÍ SLUŽBY




ORIENT






ROVANIEMI

MACHO



PŘESMYČKY

Přeházená písmenka ukrývají názvy oblíbených hub. Dokážeš je poskládat správně?

1. B – Í – Ř – H -> _ _ _ _
2. Š – K – A – L – I -> _ _ _ _ _
3. L – B – A – E – D -> _ _ _ _ _
4. Á – K – Z – O – K -> _ _ _ _ _
5. K – E – Č – K – L – O -> _ _ _ _ _ _

HOUBOVÉ HÁDANKY od Káji

V mechu tiše sedí pán,
hnědým kloboukem je zván.
Bílou nožku v trávě má,
každý houbař zajásá!

Rudý klobouk, bílá tečka,
kouká z mechu do kolečka.
Pro zvířátka potrava,
pro člověka nehoda!

Zlaté bříško v mechu svítí,
žlutá je jak luční kvítí.
Každá babička ji chválí,
do omáčky nejvíc vábí!



REKORDY A ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA HUB

- **Lesní internet:** To, co sbíráme v lese, je jen malá část houby. Pod zemí se skrývá obří síť jemných vláken zvaná podhoubí. Funguje jako lesní internet! Houby přes ni pomáhají stromům posílat si vláhu, živiny a dokonce i varování před škůdci.
- **Největší živý tvor planety:** Není to velryba ani slon, ale houba václavka v americkém Oregonu! Její podzemní síť zabírá plochu velkou jako 1 200 fotbalových hřišť a žije už více než 2 000 let.
- **Domácí obr pýchavka:** U nás drží rekord pýchavka obrovská. Její bílá koule může mít v průměru přes půl metru a vážit klidně 20 kilogramů – tedy tolik, co prvňáček nebo dospělý pes!
- **Nenápadný zabiják:** Nejjedovatější houbou světa není červená muchomůrka s puntíky, ale nenápadná muchomůrka zelená. Má na svědomí většinu smrtelných otrav, a proto pamatuj na zlaté pravidlo: Do košíku dáváme jen houby, které bezpečně známe!
- **Houby, které ve tmě svítí:** Některé lesní houby, například pařezník obecný, dokážou v noci zelenkavě světélkovat. V minulosti si lidé mysleli, že na pařezech v lese tančí víly a bludičky!
- **Vesmírný vetřelec:** Velmi vzácná a podivná houba se jmenuje květnatec Archerův. Vypadá jako červená lesní chobotnice z vesmíru, pochází z Austrálie a nevoní po houbách, ale páchne jako zkažené maso, aby přilákala mouchy.

V MECHU JE JEŠTĚ KRÁSNĚ,
ALE ZIMA UŽ VYSTRKUJE RŮŽKY!
PŘIPRAVTE SI TEPLÉ ČEPICE,
ADVENT JE ZA ROHEM.



Řešení přesmyček: 1. hřib 2. liška 3. bedla 4. kozák 5. klouzek

HOUBIČKOVÁ DEKORACE DO KVĚTINÁČE

Co budeš potřebovat:
- půlky ořechových skořápek
- delší silnější klacíky (7–12 cm)
- akrylové barvy
- bezbarvý lak
- tavnou pistoli

Vyrob si z ořechů a klacíků houbový palouček do truhlíku za okno. Vydrží celou zimu!

Jak na to krok za krokem

1. Skořápky natři akrylovými barvami jako muchomůrky nebo hříbky.
2. Po zaschnutí je přelakuj bezbarvým lakem, aby vydržely i venku na dešti.
3. Zvol delší klacíky (7–12 cm), ať v květináči pevně drží a nepadají. Klacík vlep do skořápky tavnou pistolí nebo kuličkou modelíny.
4. Hotové houbičky zapíchni hluboko do květináče s mechem a vřesem.







Řešení hádanek: 1. hřib smrkový 2. muchomůrka červená 3. liška obecná

ADVENTNÍ SNĚHULÁK

Zkraťsi čekání na Ježíška s naším veselým sněhulákem! Stačí mu vyrobit jeho kouzelnou šálu, pověsit si ho na nástěnku nebo na lednici a každý prosincový den kousek odstřihnout.

Co budeš potřebovat:
- Pastelky nebo fixy, nůžky, lepidlo na papír

Jak na to krok za krokem

1. Vybarvi sněhuláka i celou dlouhou šálu s čísly od 1 do 24.
2. Obě části opatrně vystřihni.
3. Lepidlo nanes jen na horní omotanou část šály kolem krku a přilep ji pod bradu.
4. Pruh s čísly nelep, musí volně viset!
5. Sněhuláka si pověs na nástěnku nebo přicvakni magnetem na lednici.







OHLÉDNUTÍ RUDOLFA ROŽĎALOVSKÉHO ZA ŘITKAFESTEM

Rudolf Rožďalovský





Připadl mi úkol se ohlédnout za letošním ŘitkaFestem za skupinu ORIENT.

Shodou okolností to bylo po 62 letech vystoupení poslední. Již při festu v minulém roce bylo zřejmé, že otec zakladatel Jindřich Pavlišta na tom není zdravotně nejlépe, ale co ho drželo při životě a dobré náladě bylo hraní na baskytaru v Orientu a pocit, že tuto partu řídí, stmeluje a dává jí impulsy k další činnosti. Po jeho letošním jarním odchodu, který se bohužel očekával, jakoby život vyprchal i z celé kapely. Motivací bylo dohrát několik vystoupení na Jindrovu počest, ale pro mne osobně již to ztratilo další smysl. Kapela tak zahrála svou dernieru v pro mě významném místě a dál již půjdou členové vlastní cestou. Vyzdvihl bych výkon zaskakujícího baskytaristy Marka Petrůje, který vše poctivě nacvičil a zahrál nadstandardně.





Pokud mohu hodnotit festival jako celek z pohledu jako jednoho ze zvukařů, (tím hlavním byl Tom Hejda, navrátivší se po 30 letech z Los Angeles), tak nazvučeno bylo vše, jak má být úměrně požadavkům pořadatele a hudebnímu stylu každé z přítomných skupin.



Došlo zde k určitému nedorozumění ze strany některých diváků, kteří se dožadovali ztlumení zvuku během vystoupení, že si by si rádi povídali. Ano, je to sousedské posezení, ale kapely tam nehrají ke konzumaci, ale jako přehlídku místních hudebníků.

No, snad se většina stihla pobavit s přáteli se kterými to během roku nestihla, a ještě si užít umění svých hudebních sousedů. Tak snad v příštím roce se opět sejdeme v souladu a ve zdraví.

Toť pohled Rudolfa Rožďalovského

28. ŘÍJEN

Hana Mašková, starostka TJ Sokol Řitka

Lenka Slováčková, starostka



Dne 28. 10. 2026, v den státního svátku na památku vzniku samostatného Československého státu, položili zástupci TJ Sokol Řitka jako každý rok kytici k pomníčku padlých za 1. světové války na návsi.

K pietní vzpomínce se připojila také obec Řitka.





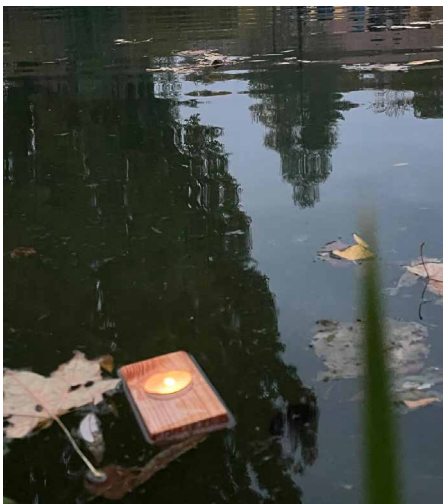
VEČER SOKOLSKÝCH SVĚTEL

Hana Mašková, starostka TJ Sokol Řitka

Vážení čtenáři,

rádi bychom vás seznámili s akcí Večer sokolských světel, kterou naše jednota každoročně pořádá u příležitosti Památného dne sokolstva. Původně se měla uskutečnit 8. října 2026, nepříznivé počasí nám však plány překazilo, a proto jsme akci přesunuli na náhradní termín 20. října 2026.

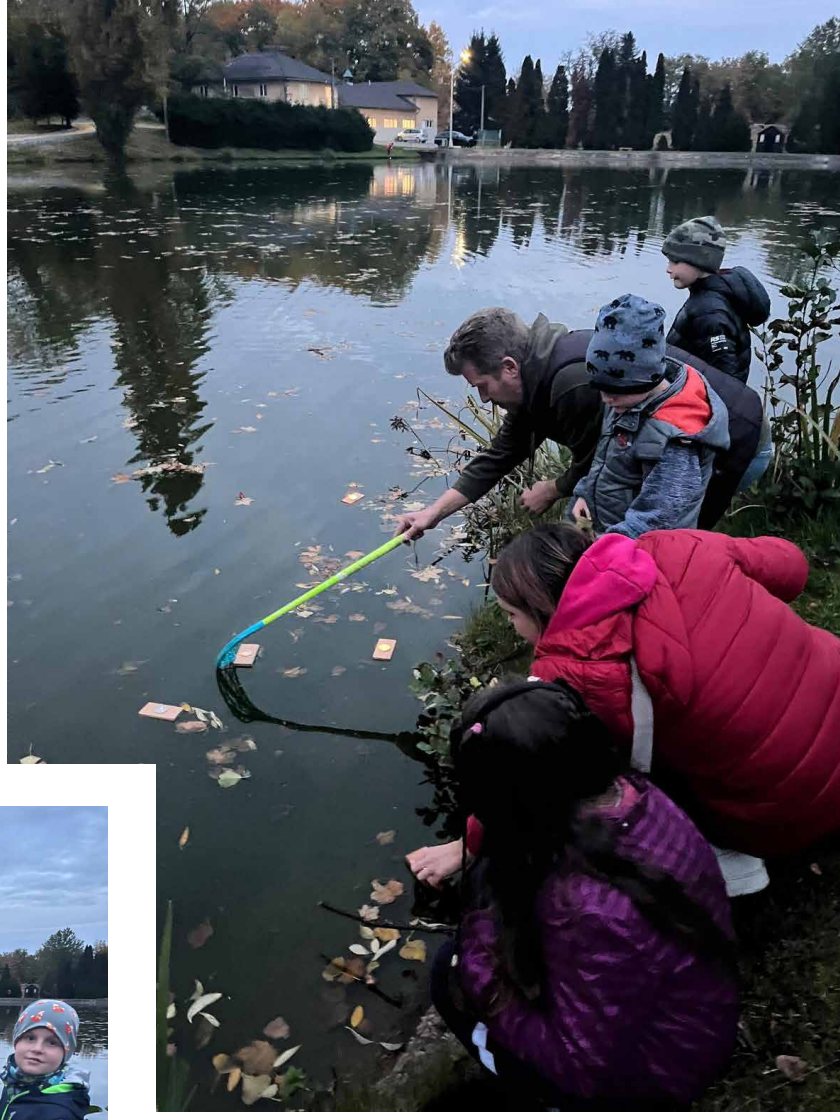
Tentokrát nám počasí přálo, a tak si děti mohly užít vypouštění lodiček se zapálenými svíčkami na hladinu rybníka. Sešlo se přibližně dvacet dětí, které společ-



ně vytvořily krásnou a důstojnou atmosféru.

Večer sokolských světel není jen příjemným setkáním, ale především pietní vzpomínkou na sokoly a sokolky, kteří obětovali své životy v boji za svobodu. Dne 8. října 1941 nechal zastupující říšský protektor Reinhard Heydrich zatknout přibližně 1 500 sokolských funkcionářů. Domníval se, že tím zlikviduje jednu z nejlépe organizovaných odbojových skupin v Protektorátu Čechy a Morava. Mnozí z tehdy zatčených se již domů nikdy nevrátili.

Na jejich počest a k uctění jejich památky si každoročně připomínáme Památný den sokolstva. Součástí těchto vzpomínkových akcí je právě Večer sokolských světel, který symbolicky spojuje současné generace s odkazem těch, kteří se neváhali postavit za svobodu své vlasti.











NOHEJBAL NA ŘITCE MÁ SVÉ PEVNÉ MÍSTO.
ŠESTÝ ROČNÍK MEMORIÁLU PETRA SRKALA SE VYDAŘIL!

Luboš Procházka



Nohejbal se na Řitce stal již neodmyslitelnou součástí místního sportovního a společenského života. Parta nadšených nohejbalistů se pravidelně schází dvakrát týdně, aby si společně zasportovala, poměřila své síly a především si užila příjemné chvíle v přátelském kolektivu. Z původně sportovního setkávání se tak postupem času stala tradice, která spojuje místní hráče napříč generacemi.

Pomyslnou tečkou za každou venkovní nohejbalovou sezónou je tradiční domácí turnaj **Memoriál Petra Srkala**, pořádaný na počest zesnulého kamaráda, který patřil mezi pravidelné a nezapomenutelné účastníky místních nohejbalových utkání. Právě na jeho památku založil Luboš Procházka tento turnaj, který se postupně stal pevnou součástí řiteckého sportovního kalendáře.

V sobotu 10. října 2026 se uskutečnil již šestý ročník tohoto memoriálu. Přestože letošní počasí sportovcům příliš nepřálo, na dobré náladě ani bojovnosti jim to rozhodně neubralo. Do turnaje nastoupilo celkem osm týmů složených výhradně z domácích hráčů, což jen potvrzuje,











že nohejbal má na Řitce stále silnou základnu svých příznivců.

Za zmínku rozhodně stojí také mimořádně široké věkové rozpětí účastníků. Na jednom hřišti se totiž potkávají hráči různých generací, které spojuje nadšení pro nohejbal a chuť společně sportovat. **Skutečnou legendou turnaje je Luboš Mašek, nejstarší z hráčů**, který je krásným příkladem toho, že sportovní nadšení a radost ze hry rozhodně nejsou otázkou věku. Právě taková mezigenerační setkávání dodávají řiteckému nohejbalu jeho jedinečnou atmosféru.

Turnaj se odehrál systémem „každý s každým“, takže o zajímavé souboje, sportovní nasazení ani napínavé výměny nebyla nouze. Přestože se na hřišti bojovalo o každý míč, po celý den převládala přátelská atmosféra, dobrá nálada a radost ze společně stráveného času. A právě o tom celý memoriál především je – nejen o sportovních výsledcích, ale také o setkávání lidí, které spojuje společná záliba a dlouholeté přátelství.

Po skončení sportovní části se všichni přesunuli do sousedního zázemí, kde pokračovalo příjemné společenské posezení. O zajištění zázemí a pohodlí účastníků se postarali **Jiří Hrdlička a Martin Urbánek**, zatímco výborné občerstvení připravila restaurace **Panský Dvůr**. Nechybělo dobré jídlo, pití, spousta veselých historek ani společné vzpomínání. Sportovní soupeření tak vystřídala pohodová večerní atmosféra, která byla krásným zakončením celého dne i letošní venkovní sezóny.

Šestý ročník Memoriálu Petra Srkala se tak i přes nepřízeň počasí opět vydařil. Potvrdil, že nohejbal na Řitce není jen sportovní aktivitou, ale především příležitostí k setkávání, udržování přátelství a společných tradic. A právě takové akce pomáhají vytvářet příjemný komunitní život v naší obci.

Děkujeme za krásně strávený den a těšíme se na další společná nohejbalová setkání i na sedmý ročník Memoriálu Petra Srkala!





MALÍ RYBÁŘI NA RYBNÍKU ŘITKA

Spolek rybářů Řitka





V sobotu 5. září se u rybníka Řitka sešlo 36 dětí s pruty a k tomu pořádná porce rodičů, babiček, dědů a kamarádů. Konaly se dětské rybářské závody – a s klidným svědomím můžeme říct, že se vydařily.

Ráno to tak nevypadalo

Upřímně: když jsme ráno chystali místa u vody, moc jsme tomu nevěřili. Bylo zataženo a nevlídno a nejeden rodič se díval na oblohu stejně nedůvěřivě jako my. Těsně před začátkem se ale mraky roztrhaly a pak už svítilo slunce až do konce. Lepší start jsme si přát nemohli.

Oči na prutech

Pak už se dělo to, kvůli čemu to celé pořádáme. Děti seděly u vody, nespouštěly oči z prutů a čekaly na záběr. Některé držely prut poprvé v životě, jiné nahazovaly jako ostřílení rybáři. Když se konečně ohnula špička, bylo to slyšet po celém břehu. „Tati, rychle, podběrák!“ zaznělo během závodů tolikrát, že jsme to přestali počítat. Ne každá ryba nakonec skončila v podběráku, ale i to k rybaření patří. Rodiče radili, drželi palce a občas to vypadalo, že každý záběr prožívají víc než jejich děti.

Ceny i zážitky

Na závěr přišlo vyhlášení výsledků a rozdávání věcných cen. Radost byla velká, ale podle rozzářených obličejů si děti stejně nejvíc odnášely domů zážitek – a často i pevné předsevzetí, že příští rok chytí ještě větší rybu.

Kdo nám pomohl

Sami bychom to nezvládli. Za podporu a sponzorství děkujeme obci Řitka, Martinu Klikorkovi, který se postaral o občerstvení pro děti i jejich doprovod, firmě Bagry Keyř a prodejně Rybářské potřeby Silda Radotín. Moc si toho vážíme.

Proč to děláme

Většina z nás se k rybaření dostala jako děti. Někoho vzal k vodě táta, jiného děda nebo soused, který měl trpělivost vysvětlit, jak navázat háček a proč se u vody nekřičí. Na takové chvíle se nezapomíná. A právě to chceme předávat dál – lásku k vodě, k přírodě a k rybaření, ze kterého se může stát koníček na celý život.

Když pak vidíme kluka nebo holku, jak hrdě ukazuje svou první rybu, víme, že to má smysl. Pro nás jako spolek je to ta nejlepší odměna za všechnu práci kolem závodů. A budeme rádi, když se děti budou k rybníku Řitka vracet – klidně i s celou rodinou.

Rybářská zábava 21. listopadu

Než se rok s rokem sejde, máme pro vás ještě jednu pozvánku. V sobotu 21. listopadu 2026 pořádáme Rybářskou zábavu. Přípravám se věnujeme stejně pečlivě jako u dětských závodů, aby se večer povedl a všichni jsme si ho společně užili.

Předprodej vstupenek a rezervace stolů začíná 30. října 2026 v Sokolovně u rybníka. Radíme nenechávat to na poslední chvíli.

Příští rok nám bude třicet

V roce 2027 oslaví Spolek rybářů Řitka 30 let od založení. Dětské závody proto chceme mít minimálně stejně vydařené jako letos – a ideálně ještě o kus lepší. Ani u nich ale nezůstane. Na jubilejní rok chystáme pro Řitku několik novinek a akcí, o kterých zatím víc neprozradíme. Kdo nechce nic zmeškat, ať sleduje zpravodaj, naše stránky rybnikritka.cz a facebookovou stránku Rybník Řitka.

Uvidíme se u vody!

Petrův zdar!

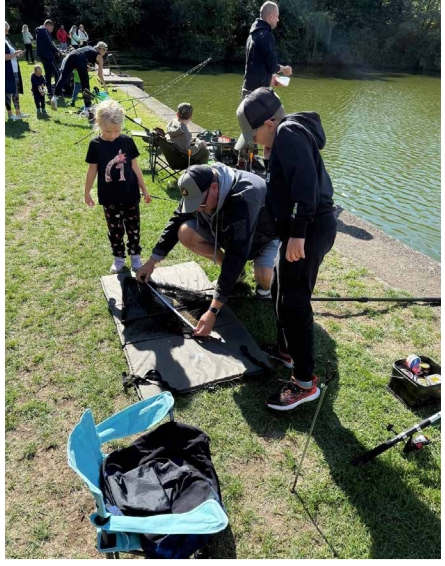


































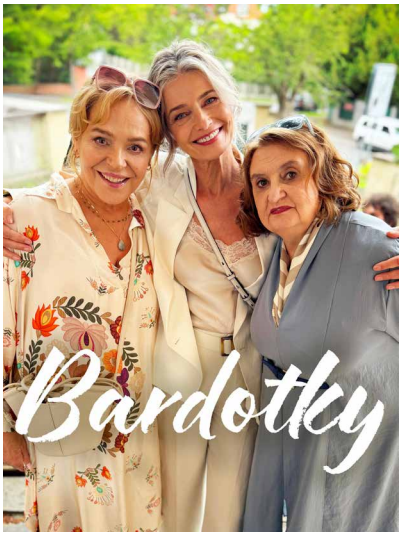




LETNÍ KINO SE VRÁTILO NA NÁVES

Lenka Slováčková, starostka







Po pauze se do naší obce vrátilo oblíbené letní kino. K obnovení této tradice přispěl především váš zájem – v anketě se pro jeho návrat vyslovilo 174 hlasujících. Právě tato podpora byla důležitým impulzem k tomu, abychom promítání pod širým nebem znovu zařadili do programu obecních akcí.

Letošní letní kino nabídlo dva srpnové filmové večery na návsi. Na programu byly filmy „Někdo to rád v Plzni“ a „Bardotky“. Při výběru jsme zohledňovali diváckou atraktivitu i finanční možnosti obce.

Smyslem návratu letního kina nebylo pouze nabídnout filmovou podívanou. Chtěli jsme také vytvořit příležitost k sousedskému setkání a společnému trávení letních večerů přímo v naší obci. Právě propojení kultury a setkávání dává podobným akcím jejich význam.

Děkujeme všem, kteří návrat letního kina podpořili, přišli na promítání nebo se podíleli na jeho přípravě. Věříme, že obnovená tradice bude mít své místo v obecním kulturním životě i v dalších letech.



STUDÁNKY

Antonín Dvořák



„Znám křišťálovou studánku, kde nejhlubší je les.“ Nedávno jsem v rozhlase slyšel tyhle nádherné verše a musím přiznat, že se mi při jejich poslechu vehnaly slzy do očí. Vzpomněl jsem na své mládí, když jsme se tuším asi v šesté třídě učili dnes pro mne tuhle krásnou básničku. Byli jsme mladí a tenkrát nám verše toho moc neříkaly.

No nedivte se, hluboké a krásné brdské lesy začínaly jen chvíli cesty od obce Černolice, Řitku nevyjímaje. A noční obloha plná hvězd, o tom se nedá ani vyprávět, byla nádherná v každém ročním období. Nejraději jsem se na hvězdy díval v létě. Ležím na vyhřátém kameni, nebo v trávě, někde u černolických skal, nebo na kameni v šumavské říčce Vydře.

Vdechuji tu nádhernou mámivou vůni letní noci a nic jiného nevnímám nežli mirády hvězd zářících nade mnou, ale promiňte o tom jsem již psal. Když si však vzpomenu na tu noční nádheru, musím se o tom znovu zmínit. Ale vraťme se ke studánkám.

Oproti dnešní době, bylo i v našem kraji studánek v okolí vesnice Černolice, odkud pocházím, ale i v okolí Řitky poměrně dost. A jako páni kluci jsme je všechny znali a dokázali je hodně využívat při našich hrách a lumpárničkách, které jsme prováděli. Potom zde byly ještě studánky v opravdu v hlubokých lesích a lukách.

Byly hodně vzdálené od jmenovaných vesnic a jenom občas jsem již jako starší, při mých oblíbených toulkách naším krajem se svým pejskem na nějakou takovou studánku narazil. Dnes si již nepamatuji, kde všude to bylo. Jak se dnes na „Řitečáka“ sluší, vyprávění začneme o studánkách řitecký a to tak jak jsem je já, jako černolický kluk poznal a co jsem se o nich doslechl z vyprávění pamětníků.

Nakonec Vám povím jednu velice strašidelnou a tajemnou příhodu, která se mě jako malému chlapci přihodila u té nejznámější studánky v Černolicích, která má krásné a poetické jméno „V Nártech“. Jak jsem chodil se svou maminkou nakupovat maso a chléb na Řitku v zimě, o tom jsem již psal.

Na nákup jsme samozřejmě chodili i v dalších ročních obdobích. Vzpomínám si zejména na léto. To jsme chodili zkratkou. Před řitecký-mi topoly (dnes již neexistují) jsme uhnuli vlevo a po pěšince, která vedla šikmo loukou jsme směřovali do údolí „Mlýnce“.

Dodnes vzpomínám na tu nádhernou louku, kde nechyběl snad žádný luční květ. Stébla trávy se svými klasy dosahovala až nad moji hlavu, kopretiny a květy modrých zvonků, slziček „Panenky Marie“ s dalšími lučními květy, jsem měl přímo pod nosem. Nad tím se v letním slunci vznášela spousta nádherných motýlů.

Po chvíli chůze jsme sešli k potoku (Všenorský potok). Přešli jsme po lávce a po pár krocích tady již byla studánka, ze které jsem se vždy, ať žíznivý, nebo nežíznivý rád napil. Jsme u samoty Mlýnec“, s nádherným rybníkem (v dřívějších dobách mlýn). Obklopovala ji prosluněná louka a ze strany k černolické silnici i sad ovocných stromů.

Samota byla obydlená, na louce se sušilo a bělilo prádlo. Zdejší obyvatelé byli velice příjemní a snad díky samotě i hovorní a tak rozhovor s moji maminkou trval často nepříjemně dlouho a mě to štvalo, protože jsem se nudil. A pak již zbývalo zdolat po příkré cestě stráň a jsme v polích pod Řitkou.

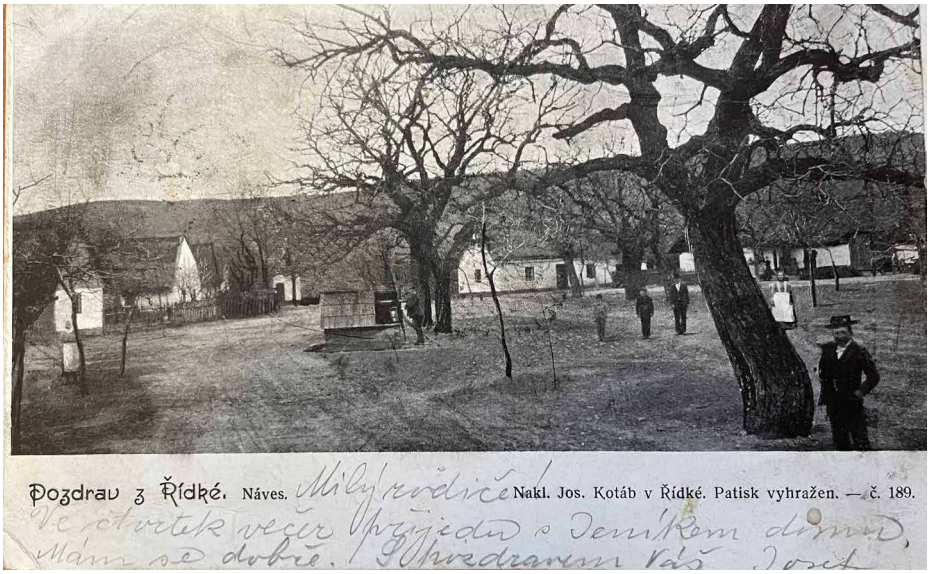
Žádné chaty tady ještě nejsou, ale zato dost dlouhá cesta do kopce pod pálícím sluncem k prvnímu

řiteckému domku pana Umlaufa. A jak to vypadá dnes? Zmizely řitecké topoly, ale i pěšinka loukou. Zmizela i nádherná louka plná lučních květů, protože když se louka pravidelně dvakrát za léto neposeče (sena a otava), lučním květům se přestává dařit a přestává se dařit i louce.

Z usedlosti Mlýnec se stala neobydlená ruina. I zde zmizela louka a krásnou minulost připomíná jen několik stále živých pahýlů ovocných stromů. Zmizel i rybník. Zásluhou několika rybářů, kteří kvůli pár rybkám prokopali hráz se rybník při první větší vodě protrhl. Vše zarostly kopřivy, náletové dřeviny a ostružiní. Ale světe div se!

Studánka stále přežívá. Je zde i hrníček na napití a kolem vede úzká pěšinka neznámo kam, protože končí v kopřivách a v trní. Nezbývá nežli poděkovat neznámému člověku, který se o ni stará. Zřejmě nějaký chatař. Na druhou řiteckou studánku se také pamatuji jako malý chlapec.

Bylo pro mne dobrodružstvím, když maminka prohlásila. „Dnes půjdeme na houby do řiteckých". Rozuměj lesy, které patřily dříve řiteckému zámku. Byla to poměrně dlouhá cesta a většinou jsme došli až k Brandisově hrobce. Hub zde tenkrát rostla spousta. Řitecký les byl rozlehlý a směrem k brdskému hřebeni se dá říci, že i hluboký.



Nejraději jsem měl vysoký smrkový les u hrobky. Působil na mne tajemně, strašidelně a zároveň, snad i kvůli hrobce jaksi posvátně. Zatímco maminka sbírala nádherné smrkové hříbky a slíbila, že mi nikam neuteče, vypravil jsem se na návštěvu hrobky. Zelená kovová vrátka v oplocení hrobky lákala k návštěvě, když jsem je s mražením v zádech opatrně otevíral, strašidelně zavrzala.

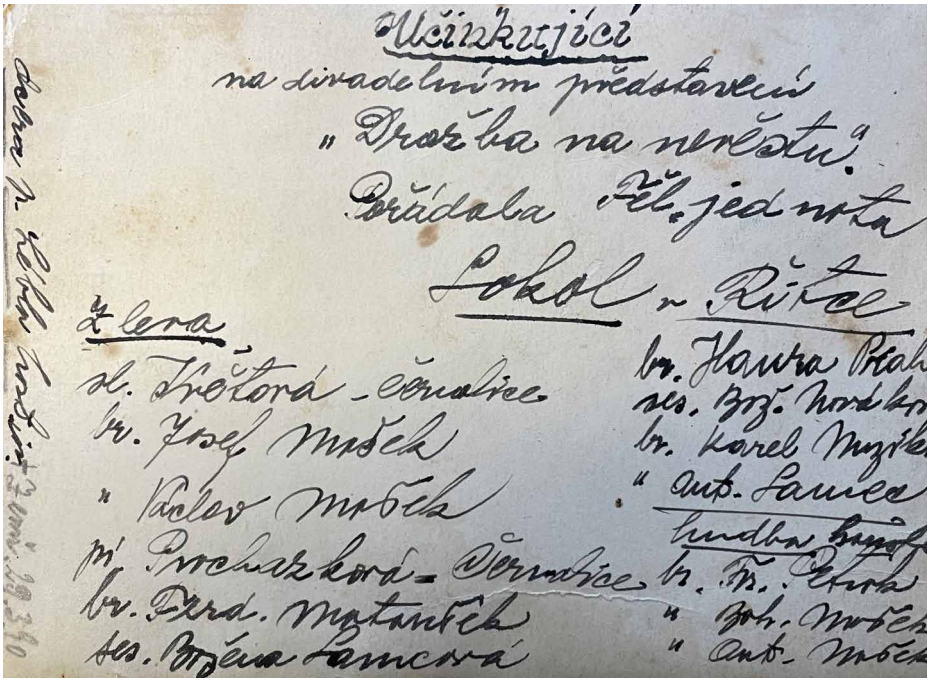
Porušilo to posvátné ticho tohoto místa a já se strašně lekl. Jako pořádný nebojácný venkovský kluk, jsem si dodal odvahy a zelený mechový chodníček mě dovedl až k samotné hrobce. Na náhrobní desce byl jakýsi kovový znak. Z velikého betonového kříže na mne shlížel ukřižovaný Ježíš.

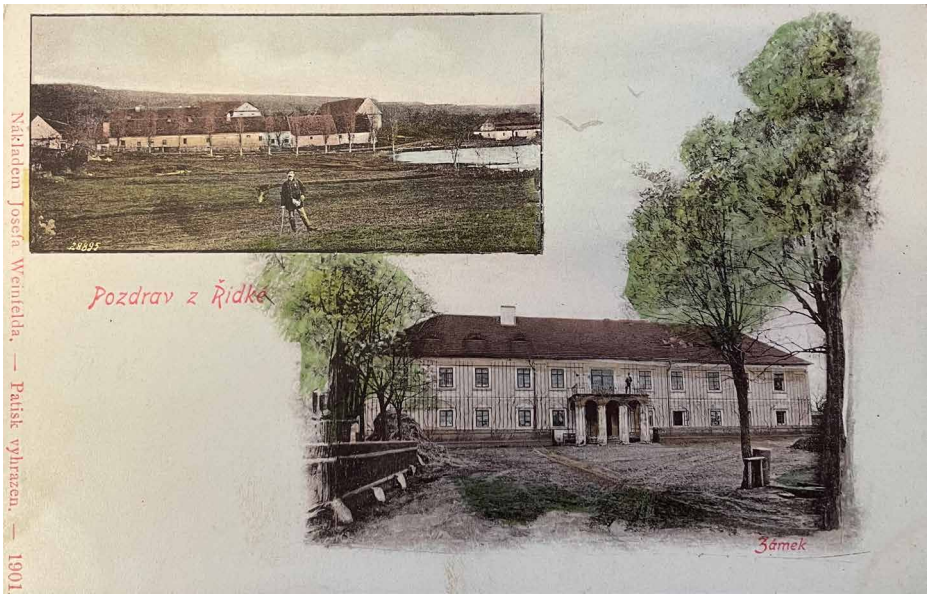
Za křížem, jakoby vše hlídal, rostl veliký smrk. Chvíli jsem postál a když se mi zdálo, že na mne ukřižovaný stále více, dlouze a upřeněji hledí, raději jsem se otočil a pomalu a tiše se vytratil. Samozřejmě jsem jako všichni kluci v mém věku byl rošťák a čisté svědomí jsem neměl. Tohle dobrodružství se šimráním v zádech jsem si, ale nikdy při návštěvě řiteckých lesů nenechal ujít.

Jednou jsem si všiml, že z cesty vedoucí pod hrobkou odbočuje dolů směrem k Řitce úzká pěšinka a tak jsem se ji vydal prozkoumat. Po chvíli chůze mne zavedla k lesní studánce. Nebyla veliká, složená z kamenů porostlých mechem a obrostlá lesním býlím. Voda byla křišťálově čistá. Vzal jsem plechový hrníček poklopený na kameni a napil se.

Chutnala a byla, jak se v parném létě sluší a patří i řádně studená. Pěšinka pokračovala od studánky dále až k polím nad silnicí Řitka, Černolice. Studánku zřejmě používali jak lidé pracující na polích, tak i lesní dělníci, ale i znalí místní návštěvníci lesa. Tenkrát jsem se mezi ně zařadil i já a při každé příležitosti, jsem se ke studánce zašel podívat a napil se.

Čas však běžel stále rychleji a s přibývajícími léty jsem na studánku pomalu zapomněl. Zmizely ty krásné lesní cesty i pěšinky vystlané zeleným mechem, často nasyceným průzračnou vodou. Zmizel i zelený plůtek okolo hrobky a neznalý ji dnes jen těžce najde.





Zmizel kovový erb na jejím kamenném víku a dokonce i ukřižovaný na kříži.

Není již ani památky po vysokém smrkovém lese, natož po starém mohutném smrku za křížem Brandisovi hrobky. Někde mezi tím odešla z tohoto světa i moje maminka. Jsem houbař a tak stále tato místa občas navštěvuji a mohu říci, že houby zde stále rostou, ale dřívější romantika a hlavně krása lesa jsou pryč.

Když se tak toulám lesem a mé oči slídí po hřibech a křemenáčích, mé myšlenky se toulají někde úplně jinde a tak jsem si jednou vzpomněl na studánku. Říkám si, její polohu, snad přibližně určím. A tak se rozhoduji pokusit se studánku najít. Místo procházkou vysokým smrčím, ale moje nohy drásá ostružiní, vysoká ostřice dosahující k mému pasu brání v chůzi.

Najednou nohy začvachtají v bahně, boty mám plné páchnoucí vody. Trní a ostřice mizí. Ano je to tady, mám před sebou malý plácek s louží zakalené vody ohraničené kameny. Z páchnoucího bahna vyčnívá část skleničky od hořčice. Tentokrát jsem tu dobrou lesní vodu neochutnal. Chvíli jsem postál a potom zklamaný a se smutkem v duši pomalu odcházel.

Studánky, o kterých mluvili pamětníci. Dobře známá studánka využívaná hlavně cestujícími po Císařské silnici bývala na rozhraní katastru Řitka Mníšek. Dnes za dopravní značkou, konec obce Řitka směr Mníšek. Vpravo u silnice zde stojí mohutný dub. Podobný strom stál ještě o pár metrů dále směrem do lesa a pod ním byla již zmíněná studánka.

Měla prý velice silný pramen a dobrou vodu. Studánka zanikla spolu se stromem, co se ale událo a proč strom zanikl, jsem se již nikde nedozvěděl. Další studánka je ve stráni nad řiteckým rybníkem. Díky dlouholetému a postupnému rozšiřování rybníka a zřejmě i zvyšováním hráze došlo ke spojení hladiny její vody s hladinou vody rybníka.

Studánka stále existuje a prozrazuje ji přístřešek, který je nad studánkou stále udržován. V dřívějších dobách ji využívali obyvatelé chalup na stráni nad rybníkem. Pamatuji ještě studánku na Řevnické cestě kde na rozcestí na kraji lesa, vpravo vyvěral pramen. Další studánka bývala na začátku Řevnické cesty vlevo proti tehdy neobývané doškové chalupě, ve které se v dávné minulosti vyráběl potaš (obdoba louhu).

Hodně řiteckých chalup mívalo dříve studánky na zahradách, nebo i ve sklepích. Z toho vyplývá, že v řiteckém katastru bývalo v dřívějších dobách vody dost. Studánkou zřejmě bývala i studna na naší návsi, ve které je i v dnešní době dost vody. V dávné historii byla zajímavá i studánka nad dříve „Stivínovic" zahradou, později výzkumná stanice alpinek spadající pod Průhoniký park.

Když půjdete od Řitky po louce směrem k Varadovu po levé straně varadovské silnice, dojdete ke zbytkům oplocení Stivínovic zahrady. K němu směřují i dvě, dalo by se říci mělké rokliny a právě v roklině blíže silnici byla studánka se silným pramenem. Vlastně to byla studánka v lukách, nebo snad v polích? Podle pamětníků hodně využívaná.

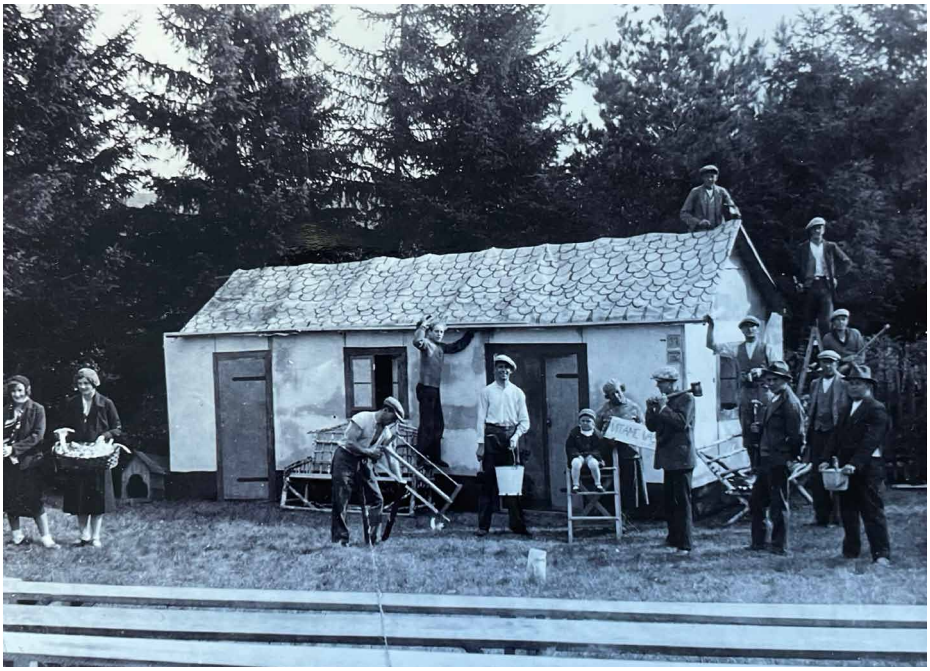
Pramen tam stále je, a když jsem ho kdysi hledal, vyvěral ve vysokých kopřivách. Pramen se již nachází v katastru obce Líšnice. A proč je zajímavý? Budete se divit, ale právě tohle místo, si vybrala Tělocvičná jednota Sokol Řitka k odehrání divadelního představení „Dražba na nevěstu". Kromě několika dobových fotografií se seznamem účinkujících, neznám a nepodařilo se mi opatřit další jiné podrobnosti a informace.

Ještě jedna studánka, či spíše studna bývala na okraji vesnice směrem k Varadovu. Dnes mezi ulicí Pražská a K Varadovu, nyní zastavěno. Byl zde velice silný pramen a při suchu byl obyvateli obce vyžíván i k zalévání zahrad. Samozřejmě jste si museli pro vodu ke studánce dojet.

Studánka v Nártech.

Studánka má zajímavé jméno a nikde jsem nezjistil proč a jak vzniklo. Studánka stále existuje v lese za černolickým fotbalovým hřištěm, směrem ke Všenorům a je již mnoho let bez vody. Místo to tenkrát bylo nádherné. Z jedné strany obklopena vysokým smrkovým lesem ze strany druhé stráň začínajících Brd s kamenným suťoviskem porostlá duby. Všude zde bylo vlhko.

Kameny byly porostlé zeleným mechem a na jaře z nich vylézali přezimující obrovští mloci. Studánka složená z kamenů byla poměrně veliká. Nejzajímavější však byla její voda, která v přítmí lesa zeleno modře opalizovala. Byla to voda velice měkká a tak se v ní dobře praly zvláště jemné kousky prádla a černolické krasavice si v žádné jiné vodě nemyly své „vlásky", nežli ve vodě ze studánky „V Nártech".



Lidé z horní části obce, využívali vodu studánky pro svou domácí potřebu. Vodu od studánky nosili domů v kbelících, ale hlavně v putnách. Putna byla nádoba na vodu o obsahu asi tak dva kbelíky se dvěma popruhy a nosila se na zádech jako nůše. Putny byly dřevěné, nebo i z pozinkovaného plechu.

U studánky stojí kámen dosahující asi do výšky pasu, na ten se putna postavila a smaltovaným hrnkem se naplnila vodou. Potom již nosič vody uzavřel nalévací otvor, navlékl popruhy putny na ramena a s úsměvem na rtech se vydal do kopečka k obci. Cesta to mohla být i přes kilometr dlouhá. Voda v putně při každém jeho kroku nádherně šplouchala.

To však není všechno. Blízko studánky byla ještě dvě zajímavá a tajemná místa. V husté smrčině byla hluboká vyskružená studna. Nikdy jsem nezjistil, proč ji zde někdo kdysi vyhloubil. Domnívám se, že snad měla sloužit jako zdroj vody pro horní část obce Černolic, nebo pro statek Nový Dvůr, kam by tekla samospádem.

Voda však měla zřejmě špatnou kvalitu a tak studna nebyla využita. Jako malý kluk jsem měl zakázáno chodit k rybníkům, v Černolicích byly čtyři, lézt na černolické skály a chodit k téhle studni. Nic však nemohlo zabránit, abychom s kamarády tyto zákazy denně neporušovali.

Byl jsem snad již od svých pěti let náruživým houbařem, to po dědovi a otci a okolo černolických skal, což bylo od mého bydliště, co by kamenem dohodil, jsem měl spoustu míst, houbař by řekl placů, kde jsem denně, když houby rostly sbíral ráno, křemenáče, hřiby a spousty špičníků (tak se říkalo kozákům) a tak jsem se okolo skal a zakázané studny motal prakticky denně. A třetí tajemné místo?

Pár metrů od studánky „V Nártech“ vyvěral ze země silný pramen, což byla další zajímavost. Chodili jsme sem často s kamarády stavět rybníčky. Vyvěrající pramen byl silný, voda však byla jiná nežli ve studánce. Byla železitá a měla silně rezatou barvu, kterou jsme se při hře pomalu všichni zabarvovali do rezava a protože bylo několik z nás od přírody i pihovatých, byli jsme všichni „zrzavý jako Irové“, to se potom doma těžko vysvětlovalo, kde jsme si hráli.

Já však měl jedno veliké přání, stavět si rybníčky na tomto místě sám, protože starší kamarádi, nás mladší nenechali vyniknout v našich vodohospodářských hrách a neustále nám něco bourali. Jednou po obědě jsem se rozhodl. Vyběhl jsem z domova a za chvíli byl u pramene. Les šuměl, v korunách stromů poletovali a zpívali ptáci.

Kolem mé hlavy bzučel a poletoval hmyz. Pozorné sojce, strážkyni, lesa neušla moje přítomnost a ohlásila ji všem obyvatelům lesa hlasitým skřekem. Byl jsem spokojen a začal jsem si sám stavět rybníčky a rybníky tak jak jsem si přál, bez zasahování kamarádů. Čas letěl a já si náhle pomalu uvědomil, že se něco změnilo.

Najednou na mne padla zvláštní tíseň. Zůstal jsem přikrčen a zaposlouchal se. Les ztichl, od mníšecké „Skalky“ se ozývalo tlumené, temné hřmění, což nebylo nic divného. Letní bouřka přicházela tenkrát i několikrát v týdnu. A potom se to stalo. Od hustého smrčí na jehož okraji vykukovala skruž zakázané studny, se ozvalo jakési tiché vrčení, nebo snad bzučení?

Připadalo mi, že se u studny něco pohnulo a že mne to pozoruje. „Ufáci!“ napadlo mne. Tenkrát byly sdělovací prostředky plné zpráv o „ufácích“, což jsem samozřejmě s otcem sledoval. Tíseň se změnila ve strach. Jak jsem byl přikrčen, vystartoval jsem jako atlet ze startovacích bloků. K okraji lesa to bylo nějakých sto metrů.

Byl jsem tam ve chvilce, nedbaje že mě šlahouny ostružiní a ostřice šlehají do holých nohou. Doslova jsem vpadl do louky, která tenkrát byla mezi černolickými skalami a lesem. Byla plná lučních květů a kolem mé hlavy se vznášela spousta vyplašených motýlů a jiného lučního hmyzu. Od skal se ozývali hlasy lidí, kteří zde sbírali borůvky a houby.

Z blízké vesničky sem doléhalo kdákání slepic, kokrhání kohouta, kejhání husí a jiné zvuky, které k životu na vesnici patří. Sluníčko příjemně hřálo, tíseň a strach byli najednou pryč. Rozběhl jsem se ke vsi a během chvíle jsem byl u rybníka na návsi. Kamarádi mne přivítali házením černého smrdutého bahna, kterým se navzájem mazali a potom skákali po hlavě do zakalené vody, aby se opláchli a popsaný rituál mohli znovu opakovat.

Zařadil jsem se spokojeně a s nadšením do jejich hry a na ufáky,

jsem si ten den již ani nevzpomenul. Během let, která stále rychleji letí, jsem občas zajel s manželkou do zmiňovaných míst mého mládí na houby. Některý rok se nám dařilo, jindy ne. Když jsme zde byli naposledy, bylo mi jasné, že tentokrát nic nenajdeme. Houby prostě nerostly.

Zanechal jsem manželku houbařit, a tiše se vytratil, s úmyslem podívat se na krásná a tajemná místa mého mládí, o kterých jsem Vám dnes vyprávěl. Studánku „V Nártech“ jsem nalezl podle velikého kamene na který se stavěly putny. Žádná mechem vystlaná pěšina jako dříve sem nevede. Vše je zarostlé náletovými dřevinami.

Kamenné suťovisko suchem zešedivělo, pár dubů přežívá. Žádný zeleně zářící mech na kamenech jako tenkrát. Bez kapičky vody je i studánka. Prorezlý hrnek leží na jejím suchém dně. Je mi z toho pohledu smutno a tak se jdu podívat k místu, kde vyvěrá železitý pramen. Moje nohy drásají nízké náletové dřeviny.

Žádný pramen jsem ale nenašel, jakoby nikdy nebyl, nikde ani stopička po rezaté barvě. Najednou jsem zahlédl v ostřici mezi několika suchými smrčky skruž. Ano, je to ta

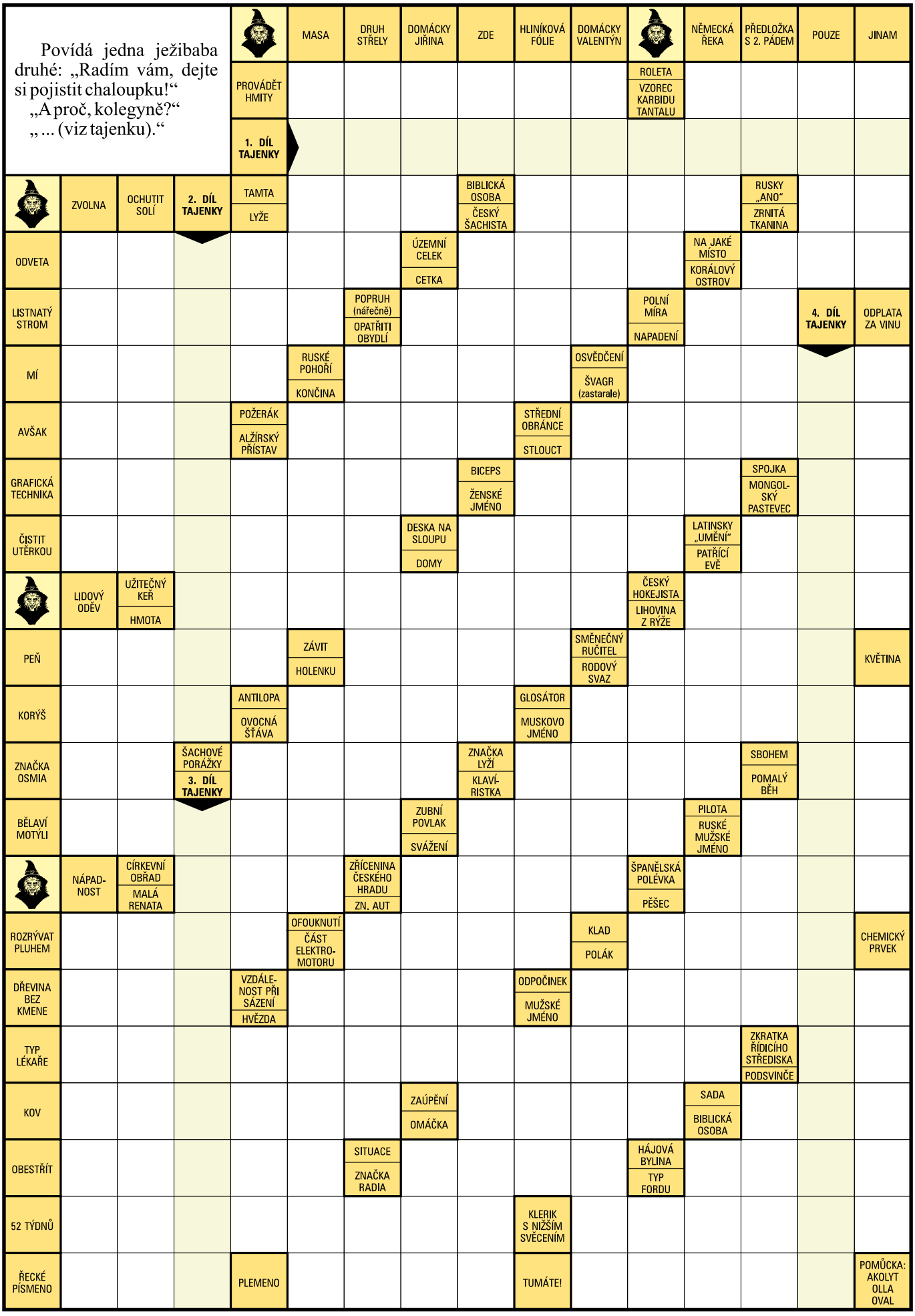


zakázaná studna z mého mládí. Jdu k ní a pohlédnu dolů. Musím přiznat, že na mě padá jako tenkrát divná tíseň. Z hloubky asi čtyř metrů, trčí jako ruce vzhůru suché smrkové větve a jakoby volají. Zachraň nás! Je to divný pocit. Přemýšlím, co mne tenkrát u studny tak vyděsilo. Nic mne však nenapadá. Elektřina ke studni zavedena nebyla. Čerpadlo, to tudíž být nemohlo a žádné akumulátorem poháněné nářadí se tehdy nevyrábělo. Asi to byli opravdu ufáci.

Jenom chci ještě dodat, louka mezi černolickými skalami a dřívějším lesem, se změnila v neprostupnou náletovou džungli, protože ji přestali kosit. Odjížděli jsme tenkrát domů oba smutní. Manželka, protože nenašla žádné houby a já z toho, že zase nenávratně zmizel kus krásné krajiny, z mého nádherného a nezapomenutelného mládí.



Povídá jedna ježibaba druhé: „Radím vám, dejte si pojistit chaloupku!“
„A proč, kolegyně?“
„... (viz tajenku).“



REALITNÍ TRH ZPOMALUJE, ALE INVESTOŘI ZŮSTÁVAJÍ AKTIVNÍ A ČEKAJÍ NOVÉ ŠANCE

Ceny bytů v Česku dál rostou, nejvýrazněji v Praze, kde se dlouhodobě potkává silná poptávka s omezenou výstavbou. Trh zároveň vyhlíží nový stavební zákon, který má zrychlit povolování projektů a postupně zvýšit nabídku. Odborníci ale upozorňují, že skutečný dopad legislativy se projeví až za několik let. Investoři mezitím sledují, zda se trh začne vyrovnávat a zda se objeví prostor pro výhodnější nákupy. Velké fondy už znovu aktivně nakupují a očekává se, že letos vloží do komerčních nemovitostí zhruba tři miliard eur, což potvrzuje, že kapitál z trhu nemizí.

Soukromí investoři se od jara potýkají s přísnějšími podmínkami pro investiční hypotéky, které zavedla Česká národní banka. Přesto odborníci tvrdí, že trh nabídne nové příležitosti, zejména těm, kteří budou mít připravené financování a jasnou strategii. Hypoteční sazby se drží nad pěti procenty a rychlý pokles se nečeká, ale investoři to nevnímají jako zásadní překážku. Podstatnější je, že stavební firmy stále bojují s nedostatkem kapacit a materiálů, což brzdí rychlejší rozvoj nabídky a komplikuje realizaci většího množství projektů.

Praha podle odhadů stále postrádá desítky tisíc bytů, a i když developeři zahajují více projektů, nerovnováha se zatím nezmenšuje. Zpřísnění investičních hypoték může krátkodobě poptávku zchladit, ale odborníci neočekávají pokles cen. Ceny už narážejí na limity kupní síly, takže růst nebude tak prudký jako v minulých letech, ale prostor pro zlevňování není. Trh se tak spíše stabilizuje, než že by se otáčel směrem dolů.

Zajímavý vývoj je vidět v jednotlivých segmentech. Kanceláře, které měly podle některých prognóz kvůli práci z domova ztratit význam, se drží překvapivě dobře a jejich obsazenost roste. Firmy se vracejí k hybridnímu režimu a kvalitní kanceláře zůstávají důležitou součástí firemní kultury. Podobně obstál i retail, který přežil nápor e-commerce a stále si drží nízkou neobsazenost. Opatrnost je na místě u logistiky, která čeká na oživení německé ekonomiky a uklidnění mezinárodní situace. Investoři zde vidí potenciál, ale zároveň vědí, že vývoj je silně závislý na globálních faktorech.



Debata o tom, kdo může za drahé bydlení, se vrací pravidelně. Investoři však odmítají představu, že právě oni zvyšují ceny. Podle odborníků je problém hlubší – ve výstavbě, bytové politice a dlouhodobém zanedbání plánování. Většina investičních bytů slouží k pronájmu, nikoli ke spekulativnímu držení prázdných jednotek. Růst nájemního bydlení je navíc běžný evropský trend a odráží změny životního stylu i ekonomických možností domácností. Majitelé poskytují službu a nájemníci mají právo na odpovídající kvalitu, což vytváří tlak na profesionálnější správu nemovitostí.

Druhá polovina roku přinese investorům kombinaci příležitostí i rizik. Realitní trh zůstává dlouhodobou disciplínou a kvalitní nemovitosti mají potenciál růst i v nejistých časech. Odborníci se shodují, že důraz na kvalitu, udržitelnost a stabilní výnos bude dál sílit. Kdo bude připravený, může z nadcházejícího období vytěžit maximum, protože trh se postupně překlápí z přehřátého prostředí do fáze, která přeje promyšleným a strategickým nákupům.

Zdroj: Valuo.cz

MACHO REALITY

ROBERT MACHO
Master of Real Estate

+420 775 572 535
reality@robertmacho.cz
www.machoreality.cz
Pražská 1616, Mníšek pod Brdy

Srba SERVIS®
ZALOŽENO 1991

Nový Jeep Compass

Již od 739 900 Kč | Záruka 5 let

Přijďte na testovací jízdu do Srba Servis Jíloviště

srba.cz

